

Første behandling af forslag til lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

(Lovforslaget (nr. 5) findes i tillæg A. sp. 1, fremsættelsen i tidenden sp. 49).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Axel Ivan Pedersen: Når jeg ser tilbage på det betydelige arbejde, der i sommerens løb er udført af lejelovsudvalget, og den flittigt benyttede adgang for interesseorganisationerne til mundtlige såvel som skriftlige henvendelser, må jeg have lov til at sige, at dette til fulde viser, at vi havde ret i, at det ville have været uforsvarligt at jage disse lovforslag igennem på en uges tid forud for sommerferien, som nogle havde fremsat ønske om.

Resultatet af udvalgsarbejdet forelå i den betænkning, udvalget afgav den 21. september, og jeg henviser til denne betænkning, hvis 55 ændringsforslag er indarbejdet i de foreliggende to forslag til lejelov. Jeg vil gerne takke boligministeren herfor og i øvrigt for samarbejdet i sommerens løb både med ham og med hans embedsmænd omkring de problemer og spørgsmål, som en kulegravning af forslagene og de forventede virkninger har skabt.

Der er i videst muligt omfang taget tilbørligt hensyn til de henvendelser, udvalget har modtaget. Nogle har man godtaget, andre ikke, således f. eks. ikke en henvendelse fra sagførererkredse om fortsat kun at have én lejelov. Udvalget mener, at det ud over en permanent lejelov fortsat vil være mest hensigtsmæssigt at have en midlertidig lovgivning for de regulerede områder, en lovgivning, som automatisk erstattes af den permanente lov, når disse områder overgår til et frit boligmarked.

I denne forbindelse vil jeg på baggrund af den diskussion, som har fundet sted i enkelte købstæder om ophævelse af huslejestopet, gerne sige, at det eneste kriterium, som kan anses for at være forsvarligt for en sådan beslutning, må være, at

der i den pågældende købstad findes en tilstrækkelig boligreserve. Et anbringende om, at man slipper fri for lejevurdering og indbetaling til boligfonden, kan ikke godtages og må anses for at være i strid med den ånd, hvori de fire partier har indgået boligforliget.

Boligforliget tilstræber jo med de forskellige love foruden et frit boligmarked tillige en billiggørelse af boligene, ikke mindst for de unge, gennem rentelettelse, boligsikringsordning, licitationslov og boligfond. Men når man vil have fordelene, må man også være villig til at tage, hvad man kan mene er de ulemper, der følger med. Hvis den førnævnte boligreserve ikke er til stede, kan man i de nye, frie områder vente mange sager for boligretterne, og jeg hilser derfor med tilfredshed, at boligministeren sammen med justitsministeren vil overveje en mulighed for at gøre det mindre bekosteligt for ubemidlede lejere at føre boligrets-sager.

Et andet område, hvorom der har været indgående drøftelse, er det, der vedrører tofamilieshuse, der som bekendt efter forliget skulle have en anden stilling i bindingsmæssig henseende end egentlige udlejningsejendomme. Overvejelserne om, hvorvidt den lempeligere stilling, de skal have ifølge lovforslaget, er den mest hensigtsmæssige, er ikke tilendebragt, og såvel på dette område som på enkelte andre kan et yderligere udvalgsarbejde medføre, at der til anden behandling bliver stillet ændringsforslag.

Endelig finder jeg anledning til at sige, at der i udvalget er enighed om, at pristasregulerede lejemaal heller ikke bør kunne indgås i nybyggeriet. Endvidere, at man er enig om, at værelsekontrol og beskyttelse, også for så vidt angår enkelte værelser, bør indføres. Men det må siges, at det på baggrund af tidligere tiders erfaring ikke kan gøres uden visse betæneligheder — der dog, så vidt vi har kunnet erfare, ikke deles af lejerorganisationerne.

Fra socialdemokratisk side er vi med de